

Intryck och sökande efter båtlivet på Sri Lanka

När man besöker ett nytt land infinder sig frågan, finns det något båtliv här och i så fall hur ser det ut. Sri Lanka är en ö strax söder om Indien, storleksmässigt ca 40 mil från norr till söder och ca 20 mil från öst till väst. Ön är omgiven av Indiska Oceanen och på vissa kuststräckor finns öar lämpliga för fritidsbåtar men mestadels är det öppet hav. Hamnar finns att tillgå men är inte anpassade för fritidsbåtar utan utgör oftast hemmahamn för det kustnära fisket.

Robert Axelsson som jag reste tillsammans med har varit på Sri Lanka flera gånger, första gången under tidigt 80-tal. Dessförinnan var ön ett känt hippiemål. Av det fanns inte så mycket spår av idag förutom att vi hittade en restaurang som hette "Mandelay" och att det var ett "Piece and Love" märke uppsatt på väggen. Till hippiekulturen kanske man kan lägga in surfing som fortfarande praktiseras flitigt längs stränderna i Hikkaduwa. Vår resa sträckte sig längs kusten i sydvästra delen av ön och i inlandet i mellersta Sri Lanka. Här finns inte så mycket skärgård vare sig på ena eller andra stället. Inte desto mindre finns det båtuthyrningsföretag i Colombo, Galle, Merissa med flera orter i den delen av landet. Då handlar det om att man hyr båt med skeppare och besättning. 22 miljoner människor ska ju ha sin sysselsättning och försörjning.

Valsafarier är en stor turistattraktion. De utgår bl.a. från Merissa och får väl också räknas till båtlivet. Båtarna är relativt stora och rymmer ett sextiotal personer vid varje tillfälle. Man får en flytväst, serveras mat och dryck under färden och har skugga mot den brännande solen under tak ombord på båten. Har man tur så är Indiska Oceanen inte alltför oroligt. Det varnas för att man kan bli sjösjuk. Det är många valskådningsfartyg ute men upplevde inte att de hetsade valarna på något sätt. Turen varade under ca fem timmar och man är nästan garanterad att få se något av delfin, kaskelot eller blåval. Blåvalen är det största djur som någonsin existerat. De väger normalt upp emot 150 ton. Den största registrerade vikten är 173 ton. Lyckades fotografera både utblås och dyk av blåval. På långt avstånd visserligen men ändå fullt synligt.

Sri Lanka är känt för de stora regnmängderna. I genomsnitt faller här ca 2500 mm regn årligen. I Sverige för jämförelsens skull ca 500 mm. Det skapar förutsättningar för inlandsvatten och floder. Besökte Hikkaduwa Lake och gjorde en rundtur längs stränderna. Här tränger sig den tropiska regnskogen fram med stora mangroveområden närmast stranden. Fågellivet är rikt och de inre vikarna av sjön utgör fiskevatten för lokalbefolkningen.

Vatten kan användas till så mycket mera än att färdas på med båt. På Sri Lanka används den stora regnmängd som faller till att odla grönsaker och inte minst ris. Det vatten som faller samlas i dammar och leds ut på åkrarna via kanaler och skapar därmed förutsättningar för att utnyttja det varma klimatet till odling. Det kustnära fisket är också en inkomstkälla för lokalbefolkning. Mängder av fisk landas i Negombo strax norr om Colombo och här hålls varje vardag fiskauktion. Tyvärr var vi där en söndag och fick inte uppleva detta. Den fångst som inte kan auktioneras ut saltas och torkas i det fria. Varje fisk måste vändas med jämna mellanrum för att den inte ska förstöras i värmen.

Kusten i all ära men det var ändå inlandet av Sri Lanka som gjorde störst intryck på mig själv. Kan kort sammanfatta det med att här finns spår av högt stående kulturer från tiden före Kristus och framåt, vänliga människor, vackra vyer med väldigt skiftande naturtyper. Religionen har en framträdande plats hos varje singales och tamil och det är buddhismen som har flest anhängare. Trafiken är kaotisk och att åka lokalbuss är mycket av ett äventyr. Det finns en buddhastaty i varje fordon och det kan nog behövas. I den täta trafiken är det signalhornet och bromspedalen som används mest men aldrig samtidigt. Vill avsluta med ett par bilder från inlandet som visar hur vyerna kan te sig. Den första med utsikt från frukostbordet vid hotellet i Ella. Man kan lätt bli betagen av vyn. Den andra är från Liptons Estate på höjden i närheten av Haputale. Sir Thomas Lipton sitter själv staty och blickar ut över sina ägor. Här har Liptons Tea sitt ursprung och sina odlingar än idag.

